

ת"פ 54562/03/16 - מדינת ישראל נגד לוקמאן עטון, יוסף ג'עיוי, מועתצם בסיט

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 54562-03-16 מדינת ישראל נ' עטון(עציר)
ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל
ע"י עו"ד בני ליבסקינד

המאשימה

נגד

1. לוקמאן עטון
ע"י עו"ד לאה צמל
2. יוסף ג'עיוי (עניינו הסתיים)
3. מועתצם בסיט (עניינו הסתיים)

הנאשמים

גזר דין - נאשם מס' 1

רקע

נאשם מס' 1 (להלן: **הנאשם**) הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של תמיכה בארגון טרוריסטי, נסיון חברות בארגון טרוריסטי ונסיון לצאת מישראל שלא כדין. ואלו המעשים בהם הודה והורשע הנאשם:

במהלך התקופה שבין שנת 2015 לינואר 2016, פעל הנאשם, יחד עם נאשמים מס' 2 ו-3 ועם מוסעאב עליאן (להלן: **עליאן**), עבד אלרחמאן אבו טיר (להלן: **אבו טיר**) ובאסל טרשאן (להלן: **טרשאן**) וביצע פעולות שונות מתוך תמיכה בארגון המדינה האסלאמית (להלן: **דאעש**) והזדהות עם עמדותיו ומטרותיו, ותוך כוונה להצטרף לארגון. ואלו מעשיו של הנאשם:

בתחילת שנת 2015, ביקש אבו טיר לנסוע לסוריה על מנת להלחם בשורות דאעש. לשם כך הוציא בינואר 2015 דרכון ירדני. בסוף אפריל 2015 הכיר נאשם מס' 2 בין אבו טיר לנאשם, והנאשם אמר לאבו טיר שיסייע לו להגיע לסוריה, דרך טורקיה. השניים שוחחו ביניהם מספר פעמים בנושא ההצטרפות לדאעש על מנת להלחם בסוריה, והנאשם אמר לאבו טיר כי הוא מעדיף להשאר בירושלים, על מנת לבצע פיגועים ליד שגרירויות זרות. הנאשם ביקש מאבו טיר, כי כאשר יגיע לסוריה, יבקש מפעילי דאעש שישלחו לו כסף ואמצעי לחימה לצורך ביצוע הפיגועים. הנאשם גם אמר לאבו טיר כי הוא מרכז קבוצת לימודי דת ואוסף מחברי הקבוצה כסף, לצורך ביצוע פיגועים.

בסופו של דבר, הוריו של אבו טיר גילו את תכניתו ואסרו עליו לנסוע לחו"ל, על מנת למנוע ממנו להצטרף לשורות

עמוד 1

דאעש.

בסמוך לאוגוסט 2015 החליט הנאשם להצטרף בעצמו לדאעש ולהלחם בשורותיו בסוריה. לשם כך נסע ביום 6.8.15 לעיר אורפה במזרח טורקיה, ושם פגש אדם בשם יזן, אשר הציע לו כי יבריא אותו לסוריה בעבור 2,000 דולר, אך לנאשם לא היה הסכום המבוקש ועל כן חזר לישראל.

לאחר שובו של הנאשם לישראל הוא פגש את אבו טיר, סיפר לו על חוויותיו מהנסיעה והציע לו כי יקשר בינו ובין אותו יזן, מבריא הגבול.

בחודשי הקיץ של שנת 2015 הקים הנאשם קבוצת לימוד, יחד עם נאשמים מס' 2 ו-3, אבו טיר, טרשאן ועליאן, והם נפגשו מספר פעמים בשבוע. במהלך המפגשים הקרין הנאשם לחברי הקבוצה סרטוני תעמולה של דאעש, לימד את חברי הקבוצה את האידאולוגיה של דאעש, הסביר להם כי דרכו של דאעש היא דרכו הנכונה של האסלאם ועודד אותם להצטרף ללחימה בשורות דאעש בסוריה.

בעקבות השתתפותו בקבוצת הלימוד והתכנים אליהם נחשף, החליט טרשאן להצטרף לדאעש ולנסוע לסוריה על מנת להלחם בשורות דאעש. לשם כך גייס טרשאן כסף (ואף מכר את מכוניתו) ויצר קשר עם פעילי דאעש שונים, עמם ביסס דרכי קשר מאובטחות. הנאשם יעץ לטרשאן כיצד להגיע לסוריה וקשר בין טרשאן ליזן המבריא, על מנת שזה יסייע לטרשאן לחצות את הגבול. טרשאן קנה בסמוך לחודש ינואר 2016 כרטיס טיסה לטורקיה, אך בסופו של דבר גילה אביו של טרשאן את תכניתו ומנע ממנו לנסוע.

בסמוך לפברואר 2016 קנה אבו טיר כרטיס טיסה לטורקיה, ליום 10.2.16. קודם למועד הטיסה נפגש אבו טיר עם הנאשם, והנאשם ייעץ לו היכן בטורקיה יוכל למצוא מבריא גבול, על מנת להגיע לסוריה. אבו טיר הגיע לשדה התעופה בישראל, על מנת לטוס לסוריה, ושם נעצר על ידי שוטרים.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של תמיכה בארגון טרור, נסיון הצטרפות לארגון טרור ונסיון לצאת מישראל שלא כדין.

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום, ללא הסכמה בענין העונש. להשלמת התמונה אוסיף, כי נאשמים מס' 2 ו-3 הודו והורשעו, ודינם נגזר בנפרד. על נאשם מס' 2 הוטל עונש של ארבע עשר חודשי מאסר בפועל, ועונשים נלווים, במסגרת הסדר טיעון אשר כלל ענישה מוסכמת. על נאשם מס' 3 הוטל עונש של תשעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, גם כן בהסדר טיעון שכלל ענישה מוסכמת.

טעוני הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרת המעשים, על העובדה כי הנאשם היה הכוח המניע בקבוצה ופעל במטרה לייבא את פעילות דעאש לישראל וכן לשלוח אנשים, בהם הוא עצמו, להלחם בשורותיו. ב"כ המאשימה עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהמעשים, ביניהם הפגיעה בבטחון המדינה והמסוכנות העולה מהארגון והפנה לפסיקה בעניין. אשר על כן, ביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 30 ל- 60 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מותנה וקנס, תוך מתן דגש לשיקול ההרתעה.

ב"כ הנאשם טענה, כי מעשיו של הנאשם אינם חמורים יותר מאשר אלו של יתר הנאשמים וכי הוא לא הנהיג את

האחרים. עוד הדגישה את העובדה כי הנאשם לא נכנס לסוריה אלא חזר ארצה וכן את עברו הנקי של הנאשם ואת העובדה כי הודה במעשים וחסך זמן שיפוטי יקר. לאור אלה, ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין 14 ל- 19 חודשי מאסר בפועל. ב"כ הנאשם הגישה טבלה ובה פירוט העונשים והעובדות בהן הורשעו יתר המעורבים.

מתחם העונש

הנאשם תמך בדאע"ש וניסה לצאת מהארץ שלא כדין, על מנת להצטרף לשורות הארגון ולהלחם בסוריה. אגב פעילותו, עשה הנאשם נפשות לדאע"ש, בדרך של הפצת תורתו של ארגון זה במסווה של שיעורי דת. דבריו של הנאשם השפיעו על שניים מחברי הקבוצה, אבו טיר וטרשאן, אשר ביקשו להצטרף לדאעש ולהלחם בשורותיו בסוריה. הנאשם ניסה לסייע לאבו טיר ולטרשאן במטרתם, בכך שניסה לקשר אותם למבריה גבול.

הנאשם אף הביע נכונות לפעול בשם דאעש בישראל, ולבצע בה פיגועים, וביקש לשם כך כי אבו טיר יסייע לו לקבל מאנשי דאעש כסף ואמצעי לחימה לשם כך.

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה ורבה: בקשת הרעה של ארגוני הטרור השונים, דאע"ש נמצא בצד הקיצוני והרצחני ביותר, הרחק מארגוני הטרור האחרים. על פי עובדות כתב האישום, בו הודה הנאשם, מדובר בארגון אשר מטרתו המוצהרת היא השלטת חליפות אסאלמית אשר תנהג על פי ההלכה האסלאמית הקדומה (השריעה), ותשלוט במזרח התיכון אם לא בעולם כולו. לשם השגת מטרת הארגון, הוא מנהל מלחמת קודש, ג'יהאד, במי שנתפסים בעיניו "כופרים" - ובכלל זה מוסלמים שאינם סונים, משטרים סונים מתונים, והמערב כולו.

ארגון זה ביצע מעשי זוועה מצמררים, ובהם רצח המוני של שבויים, נשים וילדים, באכזריות בלתי נתפסת, אותם טרח ופרסם ברבים, בין היתר בסרטונים שהופצו באינטרנט, למען "האדרת" שמו והטלת מורא על מתנגדיו. כמו כן הארגון נטל אחריות על מעשי טרור שונים אשר בוצעו באירופה. לפיכך, ברורה האמירה בכתב האישום, כי הארגון מציב איום ממשי על מדינת ישראל.

לעניין זה ר' דבריו של הש' עמית בבש"פ 3379/16 אחמד נ' מדינת ישראל:

"למדינת ישראל די באתגרים מקומיים בדמות חמאס, ג'האד אסלאמי, החזית העממית, חזבאללה ועוד מיני מריעין בישין, ואין למדינה צורך ועניין ביבוא לשטחה של פעילות ארגונים נוספים כמו דאע"ש, בבחינת "ונוסף גם הוא על שונאינו". כפי שנזדמן לי לומר בעבר:

"ייתאמר בקול ברור וצלול, כי מדינת ישראל, במצב הביטחוני בו היא שרויה, אינה יכולה להרשות לעצמה את ה'מותרות' של התעסקות עם דאע"ש, כמו מדינות אחרות באירופה המתמודדות עם צעירים הנוסעים לסוריה ולעיראק כדי להילחם בשורות הארגון. ידע כל אחד כי לדאע"ש לא מתקרבים, ושומר נפשו ירחק מכל בדר של עיסוק בנושא" (בש"פ 6539/15 מדינת ישראל נ' כרים אבו סאלח [פורסם בנבו] פס' 15 (19.10.2015)).

ובקיצור, לא מתקרבים ולא נוגעים בדאע"ש, גם לא עם מקל ארוך, לא בשיטוט באינטרנט, לא באידיאולוגיה ולא חלילה בתכנון ובמעשים, כפי שמיוחס לעורר שבפנינו".

משכך, מעשיו של הנאשם נועדו, בטווח הארוך, לפגוע בערכים המוגנים החשובים מכל, של שמירה על חייהם ובטחונם

של תושבי ישראל ועל דמותה וצביונה של המדינה.

רמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות נסקרה בהרחבה בת"פ (י-ם) 63428-03-15 מדינת ישראל נ' ח'ליל ח'ליל. באותו מקרה נדון עניינו של תושב ישראל, אשר ביקש להצטרף לדאעש ולהלחם בשורותיו, ולשם כך יצר קשר עם פעילי דאעש בחו"ל ונסע לטורקיה, אך נעצר בטרם חצה את הגבול. וכך נפסק בעניינו:

"מתחם הענישה ההולם ייקבע בהתחשב בסקירה הרחבה שניתנה בנסיבות דומות בגזר הדין בעניין תפ"ח (מחוזי נצ') 48354-11-14 מדינת ישראל נ' מגאמסה (1.7.15) (להלן: "עניין מגאמסה"), ובהתאם לפסיקת בתי המשפט שפורטה שם: ת"פ (מחוזי מר') 17601-04-13 מדינת ישראל נ' מסארוה (8.7.13); ע"פ 2058/14 פלוני נ' מדינת ישראל (5.5.14); תפ"ח (מחוזי נצ') 13647-12-13 מדינת ישראל נ' ראפת אלחלבי (פורסם בנבו, 8.7.14) ועוד. בהקשר זה, הדברים שנאמרו על ידי בית המשפט בעניין מגאמסה באשר לפגיעה בערך החברתי בעת ביצוע עבירות מסוג זה, יפים הם גם כאן. הסיכון הממשי הנשקף לביטחון מדינת ישראל והפגיעה בסדרי המשטר והחברה כתוצאה ממעשי התארגנות של תושבים או אזרחים ישראלים לצורך הצטרפות לארגון דעא"ש או דומיו, מעוררים חשש כבד לסכנה לביטחון המדינה. גם אם מדובר בשלב זה בסיכון פוטנציאלי בלבד, הרי שאין להקל ראש ביציאה מישראל שמטרתה הצטרפות ללחימה במסגרת ארגון טרור קיצוני האוחז באידיאולוגיה הקוראת בין היתר להשמדת מדינת ישראל (ראו גם: ע"פ 2058/14 פלוני נ' מדינת ישראל (5.5.14)).

בעניין מגאמסה נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא בין 24 ל-42 חודשי מאסר בפועל וכן עונשים נלווים, וזאת בנסיבות דומות לעניינו, אם כי באותו עניין הנאשם אכן הצליח להיכנס לסוריה וחדל ממעשיו רק כעבור מספר ימים בהם הספיק לעבור אימונים גופניים ולהשתתף בשיעורים עיוניים. בהתחשב בעובדה שבמקרים שפורטו בעניין מגאמסה הנאשמים הצליחו להגיע לסוריה ולשהות שם במחנה אימונים ולו למשך מספר ימים, ובמרבית פסקי דין שנסקרו אף שהו הנאשמים בסוריה במשך תקופה משמעותית של מספר חודשים (ת"פ (שלום פ"ת) 33516-11-13 מדינת ישראל נ' חוסאם חגלה (פורסם בנבו, 26.6.14); תפ"ח (מחוזי נצ') 13647-12-13 בעניין ראפת אלחלבי, שם; ת"פ (שלום חי') 22760-05-14 מדינת ישראל נ' אחמד שורבאג'י (פורסם בנבו, 3.11.14) ובהתחשב בעיקרון ההלימה, בערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נראה כי בעניינו, מתחם העונש ההולם הינו מעט נמוך יותר ועומד על טווח שבין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל."

ביום 11.12.16 אישר בית המשפט העליון בע"פ 6356/16, כנגדו נ' מדינת ישראל, מתחם עונש שבין 22 חודשי מאסר בפועל ל 36 חודשים, על צעירה אשר נסעה לתורכיה על מנת להצטרף לדאעש ולהלחם בשורותיו. וכך נפסק:

מעשיה של המערערת כמו גם העבירות בהן הורשעה הם חמורים ביותר, ומחייבים ענישה משמעותית, שכוללת רכיב לא מבוטל של מאסר בפועל. כפי שהטעים בית המשפט המחוזי, המערערת פעלה בצורה מתוכננת ומתוחכמת על מנת להוציא לפועל את תכניתה לחבור לארגון דעא"ש בסוריה, ואף הודתה בהזדהות אידיאולוגית עם פעולות הארגון, ערכיו ומטרותיו, ובהצהרותיה כי תהא נכונה לעשות כל שתבקש על ידי הארגון. אמנם, המערערת לא הצליחה לממש את תכניתה להצטרף לארגון דעא"ש, אך בצדק התייחס בית המשפט המחוזי בגזירת

העונש לפוטנציאל הסכנה שהיה טמון במעשיה לביטחון ישראל ולחיי אזרחי ישראל, שכן מטרתה הסופית הייתה לחבור לארגון בעל אידיאולוגיה אסלאמית קיצונית ואנטי ישראלית במובהק. בנסיבות האמורות, אנו סבורים כי יש במתחם הענישה שנקבע כדי להלום את החומרה הרבה של מעשיה ואת פוטנציאל הסיכון הגבוה הנשקף מהם, ואין אנו רואים כל מקום להתערב בו.

עוד ראיתי להתייחס לגזרי דינם של מעורבים אחרים בפרשה:

הצדדים הגיעו בעניינו של נאשם מס' 2 להסדר טיעון במסגרתו עתרו במשותף להשית עליו עונש של 14 חודשי מאסר. הסדר זה נומק בקושי ראייתי שעמד לפני המאשימה.

בעניינו של נאשם מס' 3 הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו עתרו במשותף להשית עליו עונש של 9 חודשי מאסר. הסדר זה נומק בכך שחלקו של נאשם מס' 3 במעשים היה קטן בהרבה מאשר יתר המעורבים (והתמצה בהשתתפות בקבוצת הלימוד והבעת רצון לנסוע לסוריה, אך לא מעבר לכך).

על אבו טיר וטרשאן נגזרו עונשים דומים, 19 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בעניינו של טרשאן הדבר היה בעקבות הסדר טיעון, במסגרתו עתרו שני הצדדים לעונש מוסכם. בעניינו של אבו טיר, דינו נגזר לאחר שמיעת טיעונים, וענשו נומק בכך שחלקו דומה לזה של טרשאן.

הנאשם היה המרכזי מבין ששת המעורבים בפרשה, ומעשיו חמורים יותר מאלו של יתר המעורבים, ובהם אבו טיר וטרשאן, שכן הוא זה שהדריך את חברי קבוצת הלימוד בתורתו של דאעש ועודד את האחרים לנסוע לסוריה על מנת להלחם בשורות דאעש. שורת ההגיון מחייבת, כי עונשו של המחטיא את הרבים צריך להיות חמור מעונשיהם של תלמידיו (מה גם שאני רחוק מלסבור כי הנאשם עשה תשובה).

מאותם טעמים, מעשיו של הנאשם חמורים יותר גם ממעשיהם של הנאשמים אשר נדונו בת"פ (י-ם) 63428-03-15 ח'ליל ח'ליל וע"פ 6356/16, כג'ו, אותם ציטטתי. לפיכך, מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין 24 ל-40 חודשי מאסר.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם יליד 1992, נעדר עבר פלילי.

בסופו של יום, הנאשם הודה במעשיו וקיבל עליהם אחריות.

דין והכרעה

מכלול השיקולים פועל לזכותו של הנאשם: הנאשם צעיר, אין לחובתו הרשעות קודמות וקיבל אחריות למעשיו.

לאור אלה, יש להשית עליו עונש הנמצא בצידו הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרים וששה חודשי מאסר בפועל. עונש המאסר ימנה מיום המעצר 9.2.16.

- ב. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת בטחון או עבירת אלימות שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירת בטחון או אלימות שהיא עוון תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב כסלו תשע"ז, 22 דצמבר 2016, במעמד הצדדים.